

nyt. Men de praktisk-musiske fag er karakteriseret på en måde, som ikke er særlig venlig over for dem. Vi kan se faggrupperne med naturvidenskabelige fag som den ene gruppe, de humanistiske fag som den anden gruppe – og jeg ved godt, at det er sådan en lidt underlig måde at dele det op på, men det er altså dansk, historie og sprog osv. som en anden gruppe – og så som den tredje gruppe de praktisk-musiske fag. Der er det karakteristisk for de praktisk-musiske fag, at de kun er i folkeskolen i en kort årrække.

Det er også det, der er blevet bemærket i Anne Bramfords rapport, hvor hun beklagede, at de fleste af de praktisk-musiske fag hørte op, når børnene var 12 år. Men der er jo kommet flere timer i folkeskolen, også i de senere år, og det er da glimrende. Men der er bare det ved det, at de øgede timer er gået til de boglige fag, og der har været et mantra, der hed styrkelsen af fagligheden, som er blevet opfattet meget bredt i det danske samfund og forstået som en styrkelse af de boglige fag. Det understreges jo netop af, at de øgede timer er gået til de boglige fag, og at det er blevet varslet, at der kommer en lang række nationale tests igennem skoleforløbet netop i de boglige fag.

Det er jo på sin vis lidt ærgerligt, at de øgede timetal lægger så stor beslag på skoledagens timer. Man burde jo fordømsfrit kunne drøfte en timefordelingsplan, når der nu er en – undskyld udtrykket – tyrkertro på, at den gode undervisning i de praktisk-musiske fag smitter af på læringen i de boglige fag. Så burde vi jo kunne se lidt mere fordømsfrit på, hvordan vi fordeler timerne igennem skoleforløbet.

Der er rigtig mange gode forslag i rådgivergruppens rapport om samarbejde mellem skoler og kulturinstitutioner uden for skolerne, som vi deler, og som vi anbefaler at man kan gøre. Der er rigtig mange ting, som kommunerne i virkeligheden allerede kunne gøre, som ikke behøver lovgivning, og som man bare ville skulle – altså bare og bare, men alligevel – sikre ved at prioritere disse initiativer.

Men det er også klart, at de praktisk-musiske fags faglighed og udbyttet af dem er utrolig afhængig af, at der er lærere, der har kompetencer i de fag, og at der er lærere, der er engagerede, og at de har noget at have deres engagement i, det vil sige rimelig gode faciliteter, redskaber og instrumenter, som hører til i de fag.

Derfor er det også vigtigt at understrege respekten for de praktisk-musiske fag i folkeskolen. Det skal understreges ved, at vi gerne vil

have læreruddannede, som har linjefagsuddannelse i det, fordi linjefagsuddannelsen indeholder mere end det rent, man kunne sige instrumentelle eller det håndværksmæssige. Den indeholder jo også didaktik og pædagogik og hele det, der vedrører at arbejde i en folkeskole, som er en særlig udfordring, en særlig opgave.

Jeg synes, at vi skal vise den respekt over for det fag, der hedder læreruddannelsen, ved at respektere det her og ikke bare blive ved med at tale om, at man kan få alle mulige andre udmærkede mennesker til at gå ind og overtage de her fag i folkeskolen. Man lader heller ikke arkitekten mure huset, man beder altså fagfolk om at mure huset, men arkitekten kan tegne det.

Så derfor en appel om at lade være med at springe over, hvor gærdet er lavest, men at tage fat i problemet omkring læreruddannelsen. Jeg vil gerne appellere til undervisningsministeren om at tage en drøftelse med forligskredsen om, hvordan vi – i anførselstegn – redder de praktisk-musiske fag, så de også bliver linjefag. For der har vi noget, der kunne ligne et hul ude i fremtiden.

Med disse ord en meget stærk kvittering for, at der er sat en anden dagsorden, og at der er kommet en anden drejning på faglighed i folkeskolen, der omfatter mere end de boglige fag, altså også de kreative fag. Det vil jeg gerne kvittere for over for alle de partier, der har været oppe indtil nu.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt kort bemærkning, værsø til hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er relevant at sige tillykke til De Radikale, for nu er De Radikales skolesyn jo ved at brede sig til andre partier i Folketinget, bl.a. til Det Konservative Folkeparti, som nu også mener, forstår jeg – det kan godt være, at Det Konservative Folkeparti har ment det hele tiden, men det er så forbigået min opmærksomhed – at det er folkeskolens opgave at skabe hele mennesker. Jeg har forstået, at det altid har været radikal skolepolitik, at det er folkeskolens opgave, og så vil jeg gerne bede fru Marianne Jelved om at definere, hvad et helt menneske er, og eventuelt også om at definere, hvad et kvart menneske, et halvt menneske og trekvart menneske er.

For det, der jo efter Dansk Folkepartis opfattelse var problemet med den skolepolitik, som man førte bl.a. i 1990'erne, var nemlig, at man